

[Justitsministeren.]

Teater. Nej, jeg har i denne Forbindelse overhovedet ikke skænket Det kongelige Teater en Tanke. Hvad jeg har tænkt paa, er i første Række tilfældig Støtte ved givne Lejligheder, til Teatergrupper, til Provins-teatre, eller f. Eks. i et Tilfælde som dette, da det i sin Tid var ved at gaa i Orden med Casino, men hvor der manglede en vis kontant Kapital. Det er saadanne Tilfælde, jeg har tænkt paa. Men ogsaa dette vil jeg gerne drøfte nærmere med Udvalget. Derimod vil jeg meget stærkt modsætte mig, at man sammenblander denne Lov og Lovgivningen til Fordel for Det kongelige Teater.

Dermed tror jeg, jeg er kommet gennem alle de Spørgsmaal og Indvendinger, den ærede socialdemokratiske Ordfører fremkom med, og skal henvende et Par Ord til den ærede Ordfører for Venstre.

Den ærede Ordfører for Venstre mente, at hele Loven kunde skrives i nogle faa Paragraffer. Jeg vil gerne bede det ærede Medlem om at gøre dette i Udvalget, for det er meget vanskeligt med nogle og tredive lange Paragraffer. Jeg tør ikke nære nogen større Forventning, men jeg vil altsaa gerne bede det ærede Medlem om at gøre denne Kraftanstrengelse.

I øvrigt har jeg svaret baade denne ærede Ordfører og den ærede konservative Ordfører i min almindelige Udvikling af Lovforslaget med Hensyn til alle Angreb paa Justitsministerens udvidede Myndighedsomraade o. s. v.

Den ærede Ordfører for Venstre synes imidlertid at være direkte imod Statens Filmcentral. Jeg vil derfor gerne vide, hvad det ærede Medlem vil sætte i Stedet for. Paa Trods af sin voldsomme Uvilje mod en Udvidelse af Justitsministerens Myndighedsomraade talte denne ærede Ordfører for Frihedspartiet Venstre for, at Censuren skulde være baade streng og effektiv. Ja, det er jo lidt vanskeligt at kæmpe for større og større Frihed og samtidig for strengere og strengere Censur. Jeg vil svare nu, som jeg har svaret tidligere, at i samme Øjeblik vi faar den Presseansvars- og Straffelovgivning, som jeg anser for rigtig, vil jeg lade al Censur bortfalde paa det ene og det andet Omraade. Jeg kan altsaa ikke tjene det ærede Medlem i at gøre Censuren skarper og strengere.

Den ærede Ordfører for de Konservative fandt det beklageligt og uheldigt, at ikke alle Problemer har været Genstand for Kommissionsbehandling. Ja, Utak er Ver-

dens Løn. Naar man nedsætter Kommissioner, faar man at vide, at det er kun, fordi man ikke selv, gider bestille noget, og naar de har siddet en vis Tid, raaber Bladene op om, om de ikke snart kan blive afskaffet, og naar man afskaffer en Kommission eller undlader at nedsætte en Kommission, fordi man synes, at man nok kan regne den Afgift ud paa egen Haand, saa faar man ogsaa paa Hovedet, fordi man ikke i Forvejen har ladet en Kommission undersøge Spørgsmaalet. Jeg føler dog ikke Bebrejdelsen særlig stærkt, og jeg vil sige til den ærede Ordfører, at hvad jeg synes, Justitsministeriet kan gøre selv, det lader jeg ikke en Kommission gøre, blot for at dække mig selv.

Den ærede Ordfører sagde, at det var rigtigere at beholde den gamle Formulering af § 3, Nr. 5, fremfor den foreslaaede Formulering af § 3, Nr. 6 — det drejer sig om, hvilke Forudsætninger der kræves for at kunne lede et Biografteater. Jeg har intet imod at forhandle om dette Spørgsmaal.

Endelig nævnte den ærede Ordfører for de Konservative Bestemmelserne i § 2 om, at der i særlige Tilfælde kan gives Bevilling til Landsorganisationer, hvis Virksomhed er af samfundsnyttig og folkeopdragende Karakter, og vilde gerne have en Erklæring fra mig om, hvorvidt der her var Tale om en ganske almindelig Bevilling eller kun Bevilling til folkeopdragende Films. Jeg har tænkt mig, at det skulde være en ganske almindelig Bevilling, men ogsaa dette Spørgsmaal kan drøftes nærmere i Udvalget, som jeg i øvrigt beder om at se lidt nærmere paa § 2.

Om Overgangsbestemmelserne skal være lempeligere, vil vi ogsaa senere kunne drøfte.

Jeg kommer saa til den ærede Ordfører for de Radikale, som var utilfreds med Filmsraadets Sammensætning. Det har jeg svaret paa.

Den ærede Ordfører stod uforstaaende over for Spørgsmaalet om, hvorfor skiftende Justitsministre har været saa uvillige til at oprette Premierteatre i den indre By. Jeg har ikke været uvillig til det. Der er kun eet Tilfælde, hvor jeg mindes at have sagt nej, og det var paa Grund af, at der var en meget stærk Uvilje mod vedkommende Teater fra Borgerrepræsentationens og Magistratens Side. Jeg ved ikke, om jeg siger noget, jeg ikke maa, men det gaar jeg ud fra jeg ikke gør, naar jeg siger, at jeg tror, der er en vis Frygt i Københavns Magistrat og Borgerrepræsentation for, at man skal samle alt for mange Forlystelser lige omkring Raadhuspladsen og gøre det Kvarter til et